

ansat eller ikke, og forsaavidt han skulde finde, at Ansættelsen ikke var retfærdig ansat, havde han sin Stattecommission. Denne kunde han da sende til Communen for at undersøge Sagen paa den Betingelse, at naarsom end Afgjørelse faldt ud til Last for Communen, naar det viste sig, at Sogneraadet havde sat Bedkommende visse pCt., der nærmere maatte bestemmes i Loven, som f. Ex. 8 pCt., for lavt, skulde Commissionens Rejseomkostninger falde Communen til Last, hvorimod disse Omkostninger, naar Commissionen fandt Skatten retfærdig og billig ansat, skulde falde Statskassen til Last. Dette vilde efter min Mening være en god Spore for Sogneraadene til at udføre dette Hverv retfærdigt og billigt, og efter min Anskuelse er dette som sagt den eneste Autoritet, der veed nogen Bessed, og som med nogenlunde Nøiagtighed kan ansætte Skatten retfærdigt. — Jeg kan naturligviis i det Hele taget slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler udtalte om Duffeligheden af, at vi havde en communal Bessatning bygget paa det samme Princip, og jeg haaber, at den høitærede Minister er af den samme Anskuelse, saaledes at vi kunne vente i en ikke fjern Fremtid at faae en saadan communal Bessatningslov fremlagt; men paa den anden Side mener jeg, at vi paa ingen Maade bør tilfidesætte det nærværende Lovforslag bygget paa Procentsystemet, da jeg troer, at Forslaget, selv med alle de Mangler, det endnu kan have, er ligesaa retfærdigt om ikke mere retfærdigt, end den Lov, vi havde i det foregaaende Aar. Jeg vil derfor ønske, at denne Sag maa fremmes, og med en god Villie haande fra Regjeringens og fra Rigsdagens Side vil jeg haabe, at vi skulde faae Loven vedtagen i denne Samling.

Steenstrup: Skjøndt den høitærede Finantsminister ikke har taget Ordet for at erklære, hvorvidt den Fortolkning, som flere af de ærede Medlemmer, der have talt, have lagt ind i § 13, er rigtig eller ikke, troer jeg ikke at tage fejl, naar jeg paastaar, at det ikke er den høitærede Finantsministers Mening, at han ved de 6 pCt. vil fastslaae en Formuesskat; thi deels er det jo soleklart, at det strax vilde falde den høitærede Finantsminister i

Minene, at dette Princip ikke var gennemført i Loven, og deels troer jeg ikke, at den høitærede Ministers tidligere Udtalelser kunne lede til den Betragtning. Den ærede Minister har flere Gange fra sin Ministerplads erklæret, hvad han har været berettiget til at erklære, da han er en anseet Landmand, at Landeindomme her i Landet efter hans Overbeviisning ikke kunne give en ordinair Rente af den Capital, hvortil de kjøbes og sælges i Handel og Bandel; den Erklæring har ofte været afgiven af ham, at han vilde ansee 3 pCt. for at være den ordinair Rente af den Capital, som en Landmand havde stikende i sin Landeindomme som sin egen. Jeg er altsaa overbevist om, at den høitærede Finantsminister ikke med de 6 pCt. mener at fastslaae en Formuesskat. Naar man nu spørger, hvorfor de 6 pCt. da staae der, svarer jeg, at jeg fortolker Loven saaledes, at de 6 pCt. staae der for at give endnu et Tryk til at fremkalde Selvangivelse. Naar man vil undgaae de 6 pCt., skal man komme med sin Selvangivelse; men fordi man gjør det, er det dog ikke sagt, at Bedkommende respectere den. Jeg gaar altsaa ud fra den Anskuelse, at det ikke er nogen Formuesskat, som den høitærede Minister vil lægge paa Eiendommene; det er jeg overbevist om; men jeg siger: Destoværrer er det ikke nogen Formuesskat; thi jeg troer ikke, at man kommer til en retfærdig Bessatning, naar man ikke lægger den paa Formuen. Jeg begriber ikke, hvorledes man kan opstille det som et almindeligt Princip, at der skal lægges Skat paa Indtægten, medens man samtidig giver Formuen fri. Hvad er Indtægten, og hvad er Formuen? Indtægten er det, som man aarlig erhverver; Formuen er det, som man lægger tilside af den overflødig Indtægt. Naar man bessatter Indtægten, men ikke Formuen, er det det samme, som om man vilde gennemføre en Skat paa Mælk, men ikke paa Fløde. Formuen er ikke Andet end overflødig Indtægt fra tidligere Tid; denne Paastand vilde jeg gjerne see gjendreven, men er den sand, hvor kan man da sige, at Indtægten er en passende Gjenstand for Bessatning, naar man ikke samtidig lægger Skat paa det, som er lagt